

**Міністерство освіти і науки України
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Факультет міжнародних відносин
Кафедра міжнародних відносин
Науково-аналітичний центр безпеки та медіації**

**V ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН
І РЕГІОНАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»**

11 листопада 2025 р.

Луцьк

УДК 913(21):001.8(063)
А 43

Рекомендовано до друку
Вченою радою факультету міжнародних відносин
Волинського національного університету імені Лесі Українки
(протокол №4 від 19 листопада 2025 р.)

Рецензенти:

Наталія Хома – докторка політичних наук, професорка,
професорка кафедри політології та міжнародних відносин
Інституту гуманітарних та соціальних наук
Національного університету «Львівська політехніка»

Актуальні проблеми міжнародних відносин і регіональних досліджень: Матеріали V Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (м. Луцьк, 11 листопада 2025 р.) / укладачі: С.Кулик, О.Борисюк. Луцьк, Волинський національний університет імені Лесі Українки, 2025. PDF-формат; мережеве видання. 309 с.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв, назв організацій, установ, статистичних даних та іншої інформації несуть матеріалів.

Висловлені авторами думки можуть не збігатися з точкою зору Організаційного комітету Конференції і не покладають на нього ніяких зобов'язань.

Переклади і передруки дозволені лише за згодою авторів матеріалів.

Матеріали конференції розміщені
на сайті кафедри міжнародних відносин
факультету міжнародних відносин
ВНУ імені Лесі Українки за покликанням:

<https://surl.li/belunv>

Рубрика: Матеріали наукових конференцій кафедри
Актуальні проблеми міжнародних відносин і регіональних досліджень.
Матеріали V Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції
(м. Луцьк, 11 листопада 2025 р.)

ЗМІСТ
НАПРЯМ 2
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Коцан Н.Н., Ковальчук Л.В.	Геополітичні чинники ядерного роззброєння України у 1990-х роках ХХ століття	9
Ковальчук Д.В.	Особливості сучасної зовнішньої політики Федеративної Республіки Німеччини	11
Ткач V.	Foreign Economic Relations Between Ukraine and Germany	13
Грищук Н.В.	Особливості зовнішньої політики Італійської Республіки щодо України в умовах російсько-української війни	15
Дворжак О.В.	Нафта і газ як інструмент зовнішньої політики Ірану ...	17
Плисюк Я.І.	Економічні санкції як інструмент зовнішньої політики: ефективність проти Росії та Ірану	19
Вольська В.Ю., Роговий Б.І.	Феномен повернення Дональда Трампа: політична стратегія та трансформація, електоральна динаміка	22
Шведка А.І., Кулик С.М.	Реакція американського суспільства на стратегію масових депортацій президента США Д.Трампа 2025 року	25
Zavadzka M.	Reputation Management of International Organizations After Donald Trump's Rise to Power (2017–2021)	29
Науменко Н.С.	Золотовалютні резерви держав світу у 2025 році на тлі американо-китайської тарифної війни	33
Мишляєв Т.Ю.	«Архіпелаг Україна»: потенціал діаспори для об'єднання нації	36
Карпчук Н.П.	Сучасні тенденції європейського популізму	38
Бегмат М.О.	Гуманізація міжнародних відносин: тенденції розвитку міжнародного права та прав людини	41
Федірко Б.О.	Особливості імплементації Європейської хартії місцевого самоврядування в Україні	43
Ціватий В.Г.	Концепт «валеологічна дипломатія» і концепт «спортивна дипломатія» у системі міжнародних відносин мондіалізованого світоустрою ХХІ ст.: інноваційність і кроскультуральність специфічних галузей дипломатії	45
Шикуча М.В.	Роль стадіонної дипломатії КНР у міжнародних відносинах сучасності	48
Ніколаїду Е.	Публічна і культурна дипломатія Грецької Республіки у ХХІ ст.: інноваційний дискурс	50
Noncharuk K.	South Korean Government Initiatives as part of Public Diplomacy	53
Костючик І.А.	Міжнародна екологічна дипломатія	55
Гоманюк О.О.	Віртуальна дипломатія як результат діджиталізації міжнародних комунікацій	58
Шоповалова О.В.	Інструменти «розумної сили» у зовнішній політиці КНР	61
Жданюк Н.В.	«М'яка сила» як стратегічний ресурс у зовнішній політиці держави	63
Остаповець В.М., Кулик С.М.	Концепція «м'якої сили» у системі сучасної зовнішньої політики України	65

Туруцька Я.В., Кулик С.М.	Вплив українських спортсменів на формування міжнародної підтримки України під час російсько-української війни	68
Кулик С.М.	Політичний контекст відкриття стадіонів за участю президента Турецької Республіки Р.Т.Ердогана	71
Кулик С.М., Тарадюк Р.С.	Соціальна активність фанів футбольних клубів у акціях протесту 2013 року в Турецькій Республіці	79
Cherniak O.	Language Policy as an Instrument of «soft power» in International Relations	83
Штагаренко С.С.	Франкофонія як інструмент культурної дипломатії Французької Республіки	84
Kharkevych H.	Cultural Differences in Nonverbal Communication	86
Kruhlij O.R.	From Academic Vocabulary to Mainstream (Why 'Parasocial' Became the 2025 Word of the Year)	87
Забойкіна А.Л.	Творчість Василя Барвінського у контексті європейської фортепіанної традиції	89
Вакулович У.С., Вознюк Є.В.	Кіберпартнерство України	91
Бірюкова О.Є.	Розвиток державних електронних послуг: досвід Данії ...	94
Бірюкова О.Є., Миронова О.І.	Глобальні тенденції розвитку е-урядування за індексом EGDI	96
Акопов А.А.	Міжнародно-політичне протистояння США та Китаю у сфері штучного інтелекту	99
Романчук М.В., Романюк Н.І.	Вплив штучного інтелекту на зміну глобальної військово-безпекової системи	101
Галюк Д.Ю.	Великі дані як фактор розвитку міжнародної кліматичної співпраці	104
Галюк Д.Ю., Миронова О.І.	Етичне управління даними як нова модель міжнародної взаємодії	106
Завадська В.В., Вознюк Є.В.	Трансформація аналізу інформації за допомогою штучного інтелекту у міжнародних відносинах	109

НАПРЯМ 3 МІЖНАРОДНА І РЕГІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА

Губицький Л.В., Мельник Г.М.	Нова система міжнародної безпеки в Балто-Чорноморському регіоні	111
Кирилюк Д.В., Романюк Н.І.	Роль санкцій у забезпеченні міжнародної безпеки	113
Ковальчук А.Ю.	Теоретико-методологічні засади аналізу проблематики архітектури безпеки	116
Коренчук Т.Р.	Еволюція ролі Північної ради у контексті нової безпекової архітектури Європи	119
Абрат С.Б.	Підтримка сектору безпеки України в рамках Європейського фонду миру (2022–2025 рр.) ...	121
Гуц М.А.	Інформаційна безпека як основа національної безпеки України	123
Єфімчук Ю.В.	Підходи до управління проектами формування цифрової культури та кібербезпеки підлітків	126
Ніколаєнко Н.О.	Війна в Сирії як приклад сучасного гібридного збройного протистояння	129

Масалов М.С., Кулик С.М.	Створення і використання РФ приватних військових кампаній у Сирії	131
Кісіль В.Д.	Роль США та Японії у зміцненні безпеки Індо- Тихоокеанського регіону в межах формату Quad	134
Pokrovsky O.	Regional separatism development factors in Spain	136
Правкіна О.О.	Діяльність міжнародних організацій у вирішенні проблем продовольчої безпеки	139
Правкіна О.О.	Глобальні виклики продовольчої безпеки в умовах збройних конфліктів: вплив російсько-української війни	140

НАПРЯМ 4

РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА ВІЙНА КРИЗЬ ПРИЗМУ НАУКОВОГО ОСМИСЛЕННЯ

Клемба Л.І., Кулик С.М.	Реакція Латвійської Республіки на повномасштабне вторгнення РФ в Україну	143
Мазур Д.В., Мельник Г.М.	Медіа-простір РФ під час військових дій в Курській області	147
Павлюх М.В.	Механізми поширення російського нарративу «поділу України між сусідами» у польському медійному просторі	149
Романенко Р.А.	Російська пропаганда про Україну в країнах Латинської Америки (2022–2024 рр.)	152
Стефанишин С.В.	Деконструкція ключових міфологем доктрини «русского міра» як ідеологічної зброї Росії	155
Бурчак Ю.І.	Проблеми прикордонних регіонів НАТО в контексті гібридної російсько-української війни	158
Кохтюк М.С., Коцан Н.Н.	Позиція США щодо завершення російсько-української війни за часів президенства Д.Байдена і Д.Трампа: порівняльний аспект	160

НАПРЯМ 5

ІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ТА ТРАНСКОРДОННЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Орлов С.Ю.	Особливості транскордонної співпраці в контексті дипломатії спадщини: кейс Нової Гориці та Гориці у програмі «Європейські столиці культури»	163
Борсук Ю.В.	Просторові закономірності запізньових поїздів міжміського сполучення в Україні: географічний аналіз	165
Дегтярьова С.А.	Інтеграційні процеси та транскордонне співробітництво для відновлення агросектору України в період відбудови	169

НАПРЯМ 6

ЄС: ПОЛІТИКА, СТРАТЕГІЯ, РОЗВИТОК, ЄВРОРЕГІОНАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Гавлаков К.М.	Значення Європейської служби зовнішньої діяльності у формуванні геополітичної ролі ЄС	171
Качковська Л.Р., Зеленський В.А.	Геополітична трансформація ЄС в умовах повномасштабної російсько-української війни (2022–2025 рр.)	174

Лесик Б.А.	Військова суб'єктність ЄС: ключові ініціативи та їх еволюція	176
Прокопчук В.В., Романюк Н.І.	Україна в системі міжнародних відносин ЄС: виклики інтеграції в умовах зміни глобального порядку	178
Litvenchuk A.	EU cohesion policy development historical Stages	180
Івасечко О.Я., Лопушанський П.Р.	Мінілатеральні союзи як форма регіональної диференціації в Європейському Союзі	181
Махиня А.М.	Політика «цифрового суверенітету» ЄС як інструмент зменшення внутрішньої залежності від США і КНР	184
Мірінчик Б.В.	Регуляторна політика ЄС: AI Act як інструмент цифрової дипломатії	187
Пахомова Ю.О.	Міжнародна співпраця ЄС щодо імплементації політики зеленої дипломатії	189
Федонюк Р.В.	Курс Європейського Союзу на розвиток космічної економіки	191
Кицюк І.В.	Європейська модель КСВ у 2025 році: від добровільної ініціативи до системної бізнес- стратегії сталого розвитку	194
Науменко Н.С., Коваль В.Д.	Оцінка впливу механізмів зеленої економіки на ключові соціально-економічні показники ЄС	196
Коробкова О.А.	Реформування енергетики держав-кандидатів на вступ в ЄС: виклики для регіону Західних Балкан	198
Онишкевич Р.В.	Антикорупційні ініціативи ЄС у державах-кандидатах на вступ: механізми впровадження, виклики та перспективи подолання політичної корупції	200
Турчин Я.Б., Лужецька Ю.О.	Стратегічні перспективи розвитку гуманітарної діяльності у зовнішній політиці ЄС	204

НАПРЯМ 7

ЕКОНОМІЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ У РЕГІОНАХ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ ТУРБУЛЕНТНОСТІ

Влах М.Р.	Суспільно-географічні засади концептуалізації поняття «підприємство»: теоретико-методологічний аспект	207
Tokarchuk S.	Anti-dumping Measures in the System of International Trade Regulation	210
Дубина Н.О.	Проблема оцінки довіри населення України в процесі дослідження соціального капіталу	212
Radchyshyn D., Boiar A.	The Economic Impacts of Labor Migration	214
Гульчак О.М.	Енергоменеджмент і безпека енергосистеми України в умовах війни	216
Науменко Н.С., Павлов П.П.	Стратегічний маркетинг сервісів онлайн-таксі під час воєнного стану: виклики, ризики та інструменти розвитку	218
Хвалько Б.П.	Удосконалення системи управління витратами підприємства в умовах економічної турбулентності	222
Супрунович Т.С.	Стратегічне фінансове управління в умовах глобальної конкуренції	224
Корнелюк О.А.	Вплив циркулярної економіки на регіональні ринки праці	226

Новак Р.Р.	Компетентнісний підхід у стимулюванні персоналу закладів охорони здоров'я	229
Новак Д.П.	Проектний менеджмент як інструмент підвищення якості та доступності дитячої медичної допомоги в Україні	231
Сподні А.А.	Проектний підхід у створенні освітніх просторів для розвитку підприємницьких компетентностей молоді	234
Хомюк Н.Л.	Європейський досвід управління сталим розвитком сільських територій в умовах транскордонної співпраці	236
Савчук Н.І.	Сталий розвиток Маневицької громади Волинської області	239

НАПРЯМ 8 МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ КОМПАНІЙ ТА УСТАНОВ

Полюхович І.В., Вознюк Є.В. Науменко Н.С., Баглик А.Р.	Особливості становлення та розвитку відносин України з Міжнародним валютним фондом	242
Науменко Н.С., Філіпчук М.В.	Офшоризація світової економіки: ключові виклики та інструменти глобального регулювання	244
Яремчук І.М.	Визначення драйверів зростання міжнародного бізнесу: взаємозв'язок глобальних трендів і нових ринкових можливостей	246
Грицюк Д.А.	Формування системи міжнародних факторів управління депозитними операціями банківських установ	249
Говіна З.В.	Стратегічні моделі розвитку банківських установ з урахуванням сучасних міжнародних тенденцій	250
Літот М.С.	Антикризове управління банківською установою в умовах глобальної фінансової турбулентності	252
Сьомак В.С.	Міжнародний досвід управління маркетинговими комунікаціями банків та можливості його впровадження в Україні	254
Яковук Т.І.	Напрями удосконалення стратегії управління підприємством в умовах міжнародної діяльності	256
	Особливості управління фінансовим станом підприємства в умовах глобальних викликів	258

НАПРЯМ 9 МІЖНАРОДНІ КОМУНІКАЦІЇ ТА МЕДІАЦІЯ: ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПРОБЛЕМИ

Тихомирова Є.Б.	Міжнародні кризи: кризові комунікації vs медіація	261
Вознюк Є.В.	Структура медіації під час вирішення міжнародного конфлікту	264
Федонюк С.В.	Комунікаційна дистанція в мережах колаборативної комунікації: концепт, операціоналізація та значення для аналізу політичної нестабільності	269
Кшевецький І.О.	Особливості висвітлення російсько-української війни в медіа Турецької Республіки	271
Борисюк О.П.	Комунікація Надзвичайного та Повноважного Посла України у Королівстві Нідерланди О.Карасевича з представниками українських громад	273
Голець А.М.	Німецька національна меншина Польщі	276

	на парламентських виборах 2023 року: медіа-контекст виборчої кампанії та її підсумків	
Wawryniuk A.	Exodus młodych ukraińców w wybranych mediach zachodnioeuropejskich	278
Сосинець С.С.	Роль інфлюенсерів у формуванні зовнішньополітичних наративів	281
Дмитрик В.С.	Роль медіа у формуванні громадської думки	284
Кибиш В.Ю., Коцан Н.Н.	Загрози інформаційній безпеці	285
Кибиш В.Ю., Коцан Н.Н.	Інформаційні війни та міжнародні альянси: безпека у ХХІ столітті	289
Воронкова К.С.	Міжнародна комунікація: стан та перспективи	291

НАПРЯМ 10 СТРАТЕГІЧНІ КОМУНІКАЦІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ СУЧАСНИХ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Шевченко О.В.	Стратегічні комунікації європейського зеленого курсу після повномасштабного вторгнення рф в Україну	293
Шевчук А.В., Моренчук А.А.	Стратегічні комунікації Російської Федерації	295
Дарницький А.В.	Інформаційно-культурні ініціативи України в Латиноамериканському регіоні	297
Gryshuk R.	Sports Diplomacy and Strategic Communication: how Qatar, Japan, and Australia use sports events to Promote National Image	300
Кошова О.С.	Стратегічні комунікації як інструмент постконфліктної репатріації: уроки Хорватії та Боснії і Герцеговини для України	302
Краєва Ю.О.	Стратегічні комунікації як інструмент сучасних міжнародних відносин	305
Роговий Б.І.	Стратегічні напрями розвитку інформаційної політики в сфері міжнародних відносин	306
Роговий Б.І.	Вплив соціальних мереж та ЗМІ на міжнародні відносини та стратегічні комунікації	308

Д.В.Мазур – магістр 2 року навчання
ОПП «Суспільні комунікації»
факультету права та міжнародних відносин
Київського столичного університету
імені Бориса Грінченка
Г.М.Мельник – кандидат історичних наук,
доцент кафедри міжнародних відносин
факультету права та міжнародних відносин
Київського столичного університету імені
Бориса Грінченка

МЕДІА-ПРОСТІР РФ ПІД ЧАС ВІЙСЬКОВИХ ДІЙ В КУРСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю комплексного аналізу реакції російського медіа-простору на військові дії в Курській області та виявлення особливостей інформаційної політики РФ в умовах бойових дій на власній території. Мета полягає у визначенні основних характеристик та трансформацій медійного висвітлення подій у Курській області російськими ЗМІ.

Дослідження охоплює період від початку Курської операції 6 серпня 2024 р., коли на території області перебувало приблизно 11 тис. російських військовослужбовців, переважно строкової служби, до завершення активної фази операції 15 березня 2025 р., коли Сили оборони України вийшли з території РФ, зберігаючи контроль над інформаційною ініціативою. Значення досліджуваної проблематики підкреслює масштаб операції, в ході якої пікове значення зони контролю Сил оборони України в регіоні досягло 1300 кв. км, і що створило безпрецедентну ситуацію для російського інформаційного простору, що виявила вразливість системи централізованого контролю над ЗМІ.

Аналіз реакції російських державних медіа на початок операції свідчить про суттєву дезорганізацію пропагандистської системи. Керівництво РФ, включно з президентом В.Путіним, дотримувалося усталеної практики використання евфемізмів у публічній комунікації, зокрема термінів «провокація» та «ситуація», уникаючи прямих формулювань щодо характеру військових дій [4]. Подібна риторика створила значний дисонанс у медійному просторі, враховуючи масштабність реальних подій.

Особливої уваги заслуговує період первинної реакції російських медіа. Згідно з експертними оцінками, протягом щонайменше доби спостерігалася повна дезорганізація інформаційної політики. Це проявилось у хаотичності публікацій, частій зміні формулювань та відсутності єдиної редакційної позиції [5]. Адміністрації президента РФ знадобився час для розробки консолідованої медійної стратегії, що передбачала проведення історичних паралелей з Курською битвою 1943 р. та акцентування уваги на діях федеральної влади щодо підтримки населення [2].

Важливим аспектом цього періоду була відсутність централізованого контролю над регіональними ЗМІ, що часто публікували суперечливу інформацію про масштаби бойових дій та їхні наслідки. Це створило додатковий тиск на федеральні медіа, що були змушені балансувати між необхідністю підтримання офіційної позиції та неможливістю повністю ігнорувати інформацію, що поширювали на місцевому рівні. Помітна була диференціація у висвітленні подій між офіційними засобами масової інформації та альтернативними каналами комунікації, зокрема Telegram-каналами. Якщо державні медіа дотримувалися стратегії мінімізації значущості подій, то в месенджер-каналах здійснювали відкрите обговорення критичних аспектів ситуації, включаючи проблеми військового командування та матеріально-технічного забезпечення підрозділів.

Значний вплив на трансформацію інформаційного простору мала гуманітарна складова операції. Внаслідок бойових дій залишили свої будинки у прикордонних районах Курської області понад 110 тис. осіб, які зіштовхнулись з проблемами, пов'язаними з проживанням та отриманням допомоги [6]. Неспроможність державних

структур забезпечити належний рівень соціальної підтримки евакуйованих громадян призвела до зростання суспільного невдоволення, що знайшло відображення в інформаційному просторі попри спроби обмеження висвітлення негативних аспектів ситуації [7].

Особливо гострою виявилася проблема висвітлення ситуації з біженцями в сусідніх регіонах РФ, де місцева влада виявилася неготовою до масового напливу внутрішньо переміщених осіб. Спроби центральних ЗМІ представити ситуацію як «тимчасові труднощі» контрастували з численними свідченнями очевидців у соціальних мережах [8].

Дослідження динаміки публічних виступів президента РФ продемонструвало поступове зменшення згадувань Курської області в офіційній риторичі. Від восьми згадувань щомісяця у серпні та грудні 2024 р. показник знизився до однієї згадки в січні 2025 р., що свідчило про свідому стратегію замовчування проблематики на найвищому державному рівні [1].

Істотним фактором впливу на медійний простір були значні військові втрати російської сторони. За час бойових дій в регіоні російська армія втратила понад 77 тис. військовослужбовців убитими і пораненими [3]. Масштаб людських втрат створив додаткове навантаження на пропагандистську систему, що виявилася неготовою ефективно пояснити суспільству причини таких значних втрат на власній території.

Таким чином, констатуємо наявність системної кризи в функціонуванні російської пропагандистської машини під час Курської операції. Спроби здійснення жорсткого контролю над інформаційним наративом через офіційні медіа продемонстрували свою неефективність з огляду на існування альтернативних каналів комунікації та масштабність реальних проблем, що їх неможливо було приховати від суспільства. Досвід висвітлення подій у Курській області виявив фундаментальну неспроможність російської системи державного контролю над інформаційним простором ефективно функціонувати в умовах ведення бойових дій на власній території та пов'язаних із цим соціальних викликів. Після завершення операції, попри заяви Кремля про «стабілізацію ситуації», інформаційна система РФ так і не відновила довіру населення, що свідчить про довготривалий кризовий ефект операції у сфері державних комунікацій.

Висновки. Російська система державного контролю над інформаційним простором зіткнулася з принципово новими викликами під час Курської операції. Неефективність традиційних методів пропаганди в умовах безпосередньої загрози територіальній цілісності держави виявила структурні недоліки всієї системи державних комунікацій РФ. Особливо показовим був конфлікт між намаганням зберегти контроль над інформаційним простором та об'єктивною неможливістю приховати масштаб подій від населення через їх безпосередній вплив на повсякденне життя громадян. Структурні слабкості російської системи державних комунікацій дають можливість краще розуміти потенційні точки вразливості подібних систем в інших авторитарних державах. Це створює основу для формування більш ефективних підходів до організації контрпропагандистських заходів та розробки стратегій інформаційної протидії в умовах сучасних військових конфліктів.

Джерела та література:

1. Григор'єв В. Трамп йому цікавіший: Путін почав ігнорувати бої на Курщині – росЗМІ. УНІАН. 31.01.2025. URL: <https://www.unian.ua/world/putin-pro-kursku-oblast-diktator-pochav-ignoruvati-region-12902052.html> (дата звернення: 30.10.2025).
2. Кремль наказав своїм медіа порівнювати події в Курській області з Курською битвою – росЗМІ. Букви. 08.08.2024. URL: <https://bukvy.org/kreml-nakazav-svoyim-media-porivnyuvaty-podiyi-v-kurskij-oblasti-z-kurskoyu-bytvoyu-roszmi/>.
3. Олександр Сирський назвав втрати росіян за час Курської операції та кількість захоплених полонених. Armyinform. 06 серпня 2025. URL: <https://armyinform.com.ua/2025/08/06/oleksandr-syrskiy-nazvav-vtraty-rosiyan-za-chas-kurskoyi-operaciyi-ta-killist-zahoplenyih-polonenyh/> (дата звернення: 30.10.2025).

4. Розенберг С. Більше не «гарант безпеки». Як український наступ підриває імідж Путіна. *BBC News Україна*. 15.08.2024. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/articles/cn9lv4rj80yo> (дата звернення: 31.10.2025).
5. «Російська пропагандистська машина дала збій» – Лакійчук про події на Курщині. *Українське радіо*. 08.08.2024. URL: <https://ukr.radio/news.html?newsID=105023> (дата звернення: 31.10.2025).
6. У Курську біженці із Суджі вийшли на стихійний мітинг. *Укрінформ*. 10.11.2024. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-world/3925585-u-kursku-bizenci-iz-sudzi-vijsli-na-stihijnij-miting-z-vimogou-viznati-vijnu.html> (дата звернення: 28.10.2025).
7. How the Kursk Region Incursion Shifted Russians' Attitudes Towards the War. *OpenMinds*. 22.08.2024. URL: <https://www.openminds.ltd/reports/how-the-kursk-region-incursion-shifted-russians-attitudes-towards-the-war> (дата звернення: 30.10.2025).
8. Kremlin's Kursk Problem: The First Consequences of the Ukrainian Attack on Russia. *OSW – Centre for Eastern Studies*. 12.08.2024. URL: <https://www.osw.waw.pl/en/publikacje/analyses/2024-08-12/kremlins-kursk-problem-first-consequences-ukrainian-attack-russia> (дата звернення: 31.10.2025).

М.В.Павлюх – кандидат наук
із соціальних комунікацій,
докторантка кафедри політології та
публічного управління
Волинського національного університету
імені Лесі Українки

МЕХАНІЗМИ ПОШИРЕННЯ РОСІЙСЬКОГО НАРАТИВУ «ПОДІЛУ УКРАЇНИ МІЖ СУСІДАМИ» У ПОЛЬСЬКОМУ МЕДІЙНОМУ ПРОСТОРІ

Згідно з дослідженням польського фактчекінгового об'єднання «Демагог» та Інституту моніторингу ЗМІ за 2024 рік виявлено 327 тис. антиукраїнських записів у польськомовному інтернеті. З кожним роком їхня чисельність зростає. У листопаді 2024 р. таких записів було 36 тисяч, у грудні – 33 тисячі. Експерти Польського інституту міжнародних досліджень зазначають, що один із провідних напрямів проросійської дезінформації – спекуляція на темах Волинської трагедії; образах С.Бандери та УПА [6].

Дослідники Варшавського університету зазначають, що масштабність постів, орієнтованих на українців, виливається в антиукраїнські настрої поляків. Це підтвердило нещодавнє опитування CBOS. Воно продемонструвало, що 38% поляків сказали, що не люблять українців, тоді як лише 30% заявили, що симпатизують українцям. Відсоток людей, які сказали, що їм подобаються українці знизився на 10 пунктів, ніж рік тому, і на 21 пункт, ніж у 2023 р. [2].

Минулого року в польському інтернеті з'явилося понад 300 тис. коментарів з нападами на українців, розпалюванням міжнаціональної ворожнечі, що на 13% більше, ніж 2023 р. Антиукраїнський контент охопив понад 75 млн потенційних контактів; саме стільки разів користувачі могли натрапити на неправдиві та ненависні повідомлення про українців [6].

За багатьма антиукраїнськими нападами стоїть російська пропаганда, що намагається розхитати ворожнечу між обома державами для того, щоб послабити Україну і зменшити польську допомогу українцям під час війни. Російська пропаганда використовує різні фейки, дезінформацію, брехню у польському медіапросторі, просуваючи небезпечні інформаційні наративи. Наприклад, одним із таких наративів є «поділ України між сусідами», що має безліч варіантів: політичного, економічного чи історичного поглинання. Наратив «поділу України між сусідами» та фейки, що пов'язані